

Tuần Báo Vô Vi

28 tháng 10 năm 2018

Số 418

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Thành tâm tu cảm thấy ra sao?
- 2) Người chơn tu không cần khen tại sao?
- 3) Tâm thân hướng dục thì sẽ ra sao?
- 4) Người chơn tu cần sự khen tặng và phô trương không?
- 5) Cương quyết tu sẽ được đến đâu?
- 6) Duyên nào mới là duyên thật?
- 7) Ăn nhiều có hại cho cơ thể hay không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 07-01-2001 5 :08 AM 1) Hỏi: Thành tâm tu cảm thấy ra sao? Đáp: Thừa thành tâm sẽ đạt kết quả nhanh hơn tu thử. Kệ : Thành tâm cảm thấy đường tu tiền Giải quyết tâm linh tự giải phiền Quy nguyên một mối tình khai mở Trí tuệ phân minh rõ mối giềng.	Atlantic city, 08-01-2001 5 :00 AM 2) Hỏi: Người chơn tu không cần khen tại sao? Đáp: Thừa người chơn tu dày công thực hành pháp môn là đủ rồi, không thích khen tặng và phô trương. Kệ : Thực hành chất phác tự tâm phân Chánh đại đào sâu hành dũng tiến Quyết chí thực hành tự xét phân Quy nguyên giềng mối chẳng lo phiền.
Atlantic city, 09-01-2001 2 :30 AM 3) Hỏi: Tâm thân hướng dục thì sẽ ra sao? Đáp: Thừa tâm thân hướng dục thì tự hại, ý dục phát triển sẽ tạo nghiệp lực, trí thông minh sẽ không còn. Kệ : Nghiệp lực thân kinh là bất ổn Trần đầy dục tính khó mà tồn Hóa sanh sanh hóa không tồn tại Giết chết chính mình ý ác ôn.	Atlantic city, 10-01-2001 5 :20 AM 4) Hỏi: Người chơn tu cần sự khen tặng và phô trương không? Đáp: Thừa người chơn tu không cần sự phô trương và khen tặng. Kệ : Phát triển vô cùng chẳng luyện tiếc Thế gian động loạn khắp nơi nơi Duyên Trời có sẵn không giao cảm Tạo khổ cho nhau lại nhớ Trời.
Atlantic city, 11-01-2001 7 :55 AM 5) Hỏi: Cương quyết tu sẽ được đến đâu? Đáp: Thừa cương quyết tu sẽ có duyên may đạt được kết quả tốt. Kệ : Duyên may tự đạt xuyên tâm tiến Giải tỏa phiền ưu chẳng có phiền Duyên đẹp tình Trời quy một mối Từ bi mở rộng tại các miền.	Atlantic city, 12-01-2001 4 : 45 AM 6) Hỏi: Duyên nào mới là duyên thật? Đáp: Thừa duyên lành mới là duyên thật thường gọi là may mắn. Kệ : Bất ngờ gặp được mới là duyên Hợp tác chung vui khắp các miền Duyên đạo tình đời không sửa đổi Một lòng xây dựng hợp duyên tiền.
Atlantic city, 13-01-2001 7 :05 AM 7) Hỏi: Ăn nhiều có hại cho cơ thể hay không? Đáp: Thừa ăn nhiều mà không tiêu kịp rất có hại cho cơ thể vì rất khó lưu thông. Kệ : Vận hành không chạy diễn không thông Ứ đọng một nơi tự tạo còng Độc tố tràn đầy thân cực nhọc Buồn buồn không vui khó tham tòng.	

MÃU ÁI 133

*Quang tâm thức giác thừa hành
Xét phân chơn giả hóa sanh chuyển hình
Giao duyên tại thế tạm tình
Kẻ khôn người dại phân minh đạo đời.*

Sự sáng suốt của con người luân chuyển bất cứ ở nơi nào, điều khiển sự sống còn của cơ thể vạn vật, lập luận trong sự sanh ly tử biệt, luân hồi chuyển kiếp trong vòng trật tự khả năng.

*Huyền vi mỗi lối mỗi tầng
Phân minh thanh trược hợp phân chuyển luân
Tạo ra thế cảnh quay quần
Chuyển xoay xoay chuyển tiến lần trả vay.*

Sự sắp đặt của Trời Đất rất tinh vi và huyền diệu, con mắt thịt và sự suy xét của người phàm không sao xét nổi.

*Lắm khi bức bối đứng ngồi
Lắm khi cởi mở quên tôi muốn sang
Bình tâm luận xét khó an
Thiên Đàng khó đạt thế gian chẳng bền.*

Sự sáng suốt của con người bị giam hãm nơi eo hẹp và sống trong sự ỷ lại xa hoa. Hô hào văn minh, nhưng chưa biết được sự tình chơn giả; nhầm lẫn trong sự nhầm lẫn, ngộ nhận trong sự ngộ nhận. Hồn Vía bị giam hãm, muốn thoát cũng khó thoát, trừ phi ta cương quyết thực thi cho kỳ được phương pháp tự giải thoát mới tiến đến mục đích.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 28/7/1973)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Thành phố H C M...

Kính thưa Thầy,

Đầu thư con xin chúc Thầy được dồi dào sức khỏe.

Con có chuyện này mà trong lòng con băn khoăn hoài con không biết xử làm sao đây, con xin Thầy giúp con và chỉ bảo con phải làm thế nào.

Thưa Thầy trước đây con có quen với một người bạn trai. Khi quen con cũng chẳng có suy nghĩ gì, con xem như người bạn bình thường thôi. Sau đó con đi hợp tác lao động ở Liên Xô, khi đi con cũng chẳng có nói câu nào với bạn của con, trong thời gian con đi bạn con vẫn tới lui gia đình con chơi và giúp đỡ gia đình con nữa.

Sau bốn năm con về gặp lại, hai đứa con vui vẻ nói chuyện hỏi thăm về nhau nhưng chẳng được bao lâu thì tụi con giận nhau, con vẫn luôn là người giận trước và bạn con luôn là người làm lành trước, dần dà về sau này con thấy bạn thật lòng đến với con, chẳng những đối với con tốt mà gia đình con cũng vậy. Khi má và em trai con bị bệnh, ngày nào cũng xuống chở má và em con đi bác sĩ, rồi sửa nhà, đủ thứ hết Thầy.

Bây giờ má của bạn con muốn lo gia đình cho bạn con, bạn con hỏi ý của con và má con nhưng con không đồng ý, còn gia đình con đồng ý. Con lo sợ là khi lấy chồng sẽ bị ảnh hưởng đến việc công phu mỗi tối và những nỗi khổ về chồng con nữa, con sợ lắm và không dám nghĩ tới việc lấy chồng. Mỗi lần ý nghĩ ấy xuất hiện trong đầu là con xua đuổi ngay, con đã tu chậm tiến rồi mà giờ lấy chồng tu lại càng chậm nữa, thưa Thầy con không muốn như vậy. Nếu như con không lấy bạn con thì con thấy nợ làm sao đó Thầy. Bạn con đã hết lòng đối với con và với gia đình con, chờ đợi con bao năm nay cho đến giờ thì con lại nói thôi, con thấy con là người tàn nhẫn quá.

Thưa Thầy con là người rất vụng về, ngay cả những việc lật vật trong gia đình mà con làm còn dở lắm đừng nói đến việc gì khác con không có tài giỏi về việc gì cả. Nếu bây giờ con đồng ý lấy, con sợ rằng sẽ không đem lại hạnh phúc cho bạn con.

Con đã nói điều này với bạn con nhiều lần rồi nhưng bạn con nói chấp nhận hết tất cả, bây giờ con không biết phải xử làm sao đây. Đồng ý thì con sẽ bị chậm trễ trong việc tu hành và khổ lắm. Còn không đồng ý thì bạn con rất buồn, con thấy tội nghiệp bạn con quá.

Thưa Thầy con đâu còn là con gái còn trinh tiết nữa. Khi đi Liên Xô con đã bị một người bạn cưỡng hiếp con, con đã rất đau khổ và buồn phiền. Bạn con chưa biết chuyện này nhưng con định bụng sẽ nói cho bạn con biết. Nếu bạn con biết việc này chắc bạn con cũng chán con. Nhưng nếu bạn con vẫn chấp nhận thì con phải làm sao thưa Thầy, con sợ rằng thương thì đồng ý nhưng khi về ở với nhau thế nào cũng cần nhẫn con về việc này. Xin Thầy hãy giúp cho con và cho con lời khuyên rằng con phải làm sao. Con mong thư Thầy, con xin chúc Thầy được nhiều sức khỏe.

Con.

T V

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal, ngày ...

T V con,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 28-05-1994, được biết con đang đứng trong tình trạng khó xử trong nội tâm. Cuộc sống đã và đang diu tiến con bằng những trở lực bất đồng của chính con, vì đó con mới tìm một con đường tu học, trong thực hành hướng về con đường giải thoát, tức là không còn vướng vào nghiệp chướng ở tương lai, vẫn vương trong khổ nghiệp của một mối tình yêu tạm bợ, mà

con đã tự cảm thức là hoàn toàn giả ảo và hôi tanh mà thôi.

Cuộc sống đắm chìm là bể khổ của duyên nghiệp! Con có quyền chọn một trong hai, nhân nào quả ấy, con biết tu và dốc lòng tu là tự giải quyết sự sống còn của phần hồn, còn vợ chồng là tạm cảnh hôi tanh của cuộc sống. Rốt cục cũng sẽ về không theo định luật.

Nếu con dứt khoát tu thì con sẽ tự cứu được tất cả. Nếu không thì con sẽ lâm vào vũng bùn càng ngày sẽ càng lún sâu, con đang có khối óc còn minh mẫn và phán xét trước khi hành động mọi việc liên

quan đến phần hồn ở tương lai. Muốn tránh cảnh rách rưới và đau thương về sau thì phải dứt khoát ngay bây giờ. Ở đời này có cặp vợ chồng nào được hạnh phúc và chung vui từ hồn lẫn xác, Thầy chỉ có bấy nhiêu lời phân tách cho con hiểu rõ cuộc sống tạm bợ ở cõi phù sanh này, phần còn lại thì tùy con quyết định, tâm làm thân chịu đó thôi!

Chúc con vui tiến trong thực hành.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Tây Đức, ngày 20 tháng 12 năm 1989

ĐIỆN NĂNG

Điện năng có sẵn trong người
Giáng trần cấu trúc ươm tươi thân hình
Khả năng quy hội kết tinh
Hành tinh ban chiếu thân hình nở nang
Tay chân mặt mũi dàng hoàng
Khóc cười hoan hỉ rước đoàn khí thanh
Thế gian trao đổi giựt giành
Màu nào sắc nấy cạnh tranh chiếu hòa
Điện năng khai triển thật thà
Vận hành hoạt động chan hòa tình thương
Mặt thời lóng lánh như gương
Trần truồng thanh nhẹ dễ thương dễ hòa
Mẹ thương gắn bó tình Cha
Cùng chung mái ấm tiết ra chơn tình
Yêu thương thể hiện chơn linh
Ngày ngày khai mở hành trình lớn lên
Nằm trong cơ bản đạo nền
Quân bình học hỏi cơ nền Trời ban
Ăn vô cảm thấy tâm an
Cơ Trời sắp đặt chuyển sang thế hình
Thực vật tiến hóa hành trình
Xuất hiện mặt đất đẹp xinh đủ màu
Tánh thời bình nóng chua cay
Ngọt bùi đắng vị đổi thay thế tình
Giúp người biến cải tánh tình
Khi bệnh làm thuốc giải minh luật Trời
Tham ăn sanh bệnh đời đời
Ngũ tạng không ổn khó thời tu thân
Tham dâm trí óc bần thần
Thở than than thở ý cần tiền xu

Tranh đua giết chóc càng ngu
Bán buôn khí giới giết tù bị giam
Luật Trời có sẵn chẳng làm
Tham lam đủ thứ khó kham thế tình
Chôn thân cực nhọc do mình
Rủ nhau đóng góp kết tinh cực hình
Khó hành khó triển khó minh
Đổi đời không nổi thân hình tiêu luôn
Làm sao thức giấc về nguồn
Điện năng sẵn có bỏ buông không hành
Làm sao thanh tịnh tiến nhanh
Bị đời lôi cuốn khó thành việc chi
Xác thân khối óc chuyển ghi
Tâm không cởi mở dự thi hoài hoài
Tự mình lý luận la rầy
Trí tâm càng động thơ ngây cõi trần
Cầu xin cứu độ bao lần
Tâm không thức giấc khó phân đạo đời
Lùng khùng lờ dờ khó rời
Điện năng loạn động khó thời giác tâm
Ra vô hít thở thì thâm
Khí Trời thanh nhẹ mình làm tạo sai
Tưởng mình gánh nặng hai vai
Đâu dè tạo loạn sống sai luật Trời
Bình tâm thức giác hợp thời
Đâu dè nội tạng chưa rời tham sân
Ăn vô chứa chấp nhiều tầng
Không lo tháo gỡ lần lần chuyển sai
Văn minh khai triển ngày nay
Khoa học khám phá cơ thay luật Trời

Bao gồm ngũ tạng chẳng rời
Tim gan đầy đủ do Trời ân ban
Thân thì phế tạo phần an
Ruột là gốc rễ chuyển ban vận hành
Bảy mươi phần nước chuyển thanh
Hóa sanh khai triển tạo ranh luật Trời
Nằm trong nguyên lý sống đời
Thâu thanh khai triển hợp thời tiền thặng
Hút trước lại tạo cơ cần
Bệnh do nơi ruột lần lần sanh ra
Biết được nguyên lý thanh hòa
Tự lo giải tỏa vượt qua khổ nàn
Ăn vô nhai nhuyễn dàng hoàng

Hòa tan nước miếng là dàng hộ thân
Nhai thời ruột ứng từ tầng
Làm việc trật tự lần lần tiết ra
Vận hành nguyên khí thanh hòa
Tạo ra hồng huyết chan hòa gan tim
Nam Mô lục tự khai niêm
Chấn động êm ả lại thêm khí tình
Biết mình hiểu họ càng mình
Giúp người lầm lạc chuyển tinh về Trời
Quân bình thanh đạt hợp thời
Sống yêu đời đạo mở lời khuyên tu
Tu là tu bổ thân từ
Văn minh sáng suốt hết ngu hết khờ.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Mười Tám (tiếp theo)

PHÁP SƯ CHỬI ĐẠO BỊ ĐẠO LÀM LOÀI THÚ

THÁNH MẪU NHÂN TỪ CHỈ NHẬN LỄ VẬT CHAY

...
Dương Sinh: Xin tuân lệnh, được nghe lời chỉ dạy của ân sư từ cao truyền xuống, khi hay tin mừng sách Luân Hồi Du Ký mùa xuân tới sẽ in thành sách, sở nguyện khi đó ắt hẳn chu toàn.

Tế Phạt: Thầy trò mình đồng tâm hiệp lực gắng thực hiện cho kì được đường đạo mới, kinh báu mới thì thành tích thực là đẹp đẽ, Thánh Thần Tiên Phật khắp ba cõi đang thiết tha kì vọng, nếu như chúng ta đem hết tâm huyết ra phục vụ hẳn là sẽ hoàn thành được công trình quý giá vô cùng đó.

Dương Sinh: Thưa, tại sao đêm nay ân sư lại hướng dẫn con tới chốn núi sâu hoang vu này? Phía trước có một cái hang cổ đại mọc đầy, coi vẻ âm u thật là đáng sợ!

Tế Phạt: Nơi đó chính là địa ngục, con dám tới coi không?

Dương Sinh: Thưa, vì trách nhiệm thu thập tài liệu để viết sách khuyên đời, nguy hiểm mấy con cũng không được phép thoái chí, tục ngữ có câu: “Không vào hang cọp sao bắt nổi cọp”.

Tế Phạt: Đương nhiên là như vậy, để thầy hướng dẫn con vào trong hang quan sát sự tình.

Dương Sinh: Ôi cha! Có măng xà, heo rừng, hươu núi, chó sói, v.v... nhìn mà khiếp hãi, có sao chúng lại tụ họp nhau tại động này đông như vậy mà không tàn sát lẫn nhau.

Tế Phạt: Con không rõ, đây là sự tụ họp rất kì quái, thầy ban cho con một viên thuốc thông linh, sau khi uống vào tự nhiên con hiểu rõ

chúng tụ họp tại đây để bàn luận về việc gì? Để tiết kiệm thì giờ chẳng cần phải điếm hóa cho chúng hiện hình người rồi mới phỏng vấn. Con uống viên thuốc này đi.

Dương Sinh: Cảm tạ ân sư. Uống viên thuốc vào lỗ tai nghe lòng bùng như trống đánh, thứ âm thanh chất chứa vang rền.

Tế Phạt: Đợi một lát con sẽ nghe tiếng các loài thú nói với nhau.

Dương Sinh: Quả nhiên đúng như vậy, hai tai tự nhiên khai thông, đã nghe rõ tiếng các loài thú nói chuyện với nhau trong động.

Mãng Xà: Bữa nay chúng ta tìm tới động này tụ họp, chia nhau ăn thịt con gấu rừng này. Kiếp trước chúng ta cùng là đoàn viên trong một đảng cướp, mặc dù chết phải chuyển kiếp đầu thai thành nhiều loại thú mang hình dáng khác nhau song tinh thần đoàn kết của chúng ta bất diệt, có phúc cùng hưởng, hãy mau cùng chia nhau ăn.

Heo Rừng: Lão đại đã ra lệnh cho chúng ta ăn thịt con thú rừng săn được này, mời các bạn dùng. Tôi kiếp trước đã thay thế lão đại hi sinh tính mệnh, kiếp này đầu thai làm heo rừng đời sống thực là cực khổ, thợ săn giăng lưới gài bẫy khắp nơi, không làm người chẳng những không được ăn ngon mà còn bữa no bữa đói, thức ăn hết cỏ lại vỏ cây, chẳng thể ngờ hôm nay lại có được bữa ăn thịnh soạn tới mức này.

Hươu Núi: Cảm tạ lão đại đã ban cho các tiểu đệ bữa tiệc thật thịnh soạn này, song riêng tiểu

đệ thì ăn cỏ còn ngon hơn, thịt gấu tiểu đệ chẳng thể nào ăn nổi.

Đê Núi: Tiểu đệ với huynh hươu giống nhau vì cùng quen ăn cỏ, vả lại không nỡ nhẫn tâm ăn thịt đồng loại, và nhất là thứ thịt đó lại chẳng ngon lành gì.

Chó Sói: Như vậy là các huynh đã phản bội lời thề kiếp trước sao? Có thịt ăn thịt, có rau ăn rau, có rượu uống rượu, cần giết là giết, cần đánh là đánh, nếu như nay ăn chay tức là coi khinh lão đại sợ rằng các huynh sẽ bị trừng trị đích đáng.

Mãng Xà: Mấy đứa bây là đồ phản phúc, chê thịt không ăn còn nói bá xàm bá láp, nếu như cưỡng lệnh ta khi ra khỏi động tụi bay sẽ bị giết ngay lập tức.

Hươu Núi: Phải lo cứu nguyên linh chứ. Chúng tôi đã cải tà quy chính, ăn chay tu hành, tại sao bảo chúng tôi không ăn thịt là phản bội, lại còn hăm dọa giết chúng tôi nữa là có gì?

Mãng Xà: Câm miệng ngay để ta ăn thịt người xong rồi hãy nói, kiếp tới ta bị đầu thai làm gì cũng được.

Dương Sinh: Xin ân sư cứu mạng đê núi và hươu núi. Mãng xà đã nổi giận phùng mang trợn mắt nhe nanh độc, lo le lưỡi đỏ sắp sửa ăn thịt mấy con thú hiền lành.

Tế Phật: Bữa nay mình tới đây thực quả là may mắn, mãng xà đã không biết hối hận lại còn giở thói hành hung bạo tợn, không biết rằng đá ở trên nắp hang đổ xuống bất kì lúc nào. Nếu như có kẻ nổi loạn nói càn lập tức đá sẽ rơi xuống đè nát thân, vùi xác trong hang đen này, vạn năm chẳng được siêu sinh, giờ ta dùng pháp Phật chế phục mãng xà hung bạo này.

Dương Sinh: Ân sư niệm chân ngôn xong, liền lấy rượu trong bầu đổ lên đầu mãng xà, mãng xà lăn ra bất động, các con thú khác trông thấy đều kinh hãi.

(còn tiếp)

